

Boligministeren (Bollmann):

Ud over regeringens lovforslag nr. L 141 behandles her socialdemokratiets lovforslag om regulering af maksimumsbeløbet for den årlige boligydelse, og jeg vil her i første omgang begrænse mig til at komme med nogle enkelte kommentarer til dette forslag.

Ifølge forslaget skal der fra den 1. april 1986 ske en forhøjelse af maksimumsbeløbet for den årlige boligydelse på 15 pct., og det skulle svare til en regulering af grundbeløbet med 59,2 pct. i stedet for den stigningstakt, der blev vedtaget i 1984 på 2 pct. med virkning til og med 1986.

Det fremgår også af forslaget, at det højeste beløb, der så kan udbetales månedsvis, ville stige fra 1.633 kr. pr. måned til 1.878 kr. pr. måned.

Jeg har også forstået, at forslaget skulle sikre, at en pensionist kan bo i en bolig til en årlig leje på godt 29.000 kr. uden selv at skulle betale mere end 15 pct. eller ca. 6.600 kr.

Så vidt jeg kan se, tager forslaget ikke stilling til en regulering i 1987, da man forventer, at regeringen kommer med et forslag om regulering fremover, og jeg kan bekræfte, at den gældende stigningstakt på 2 pct. udløber i 1986. Jeg kan også oplyse, at vi i regeringen for tiden overvejer, efter hvilke retningslinjer reguleringen skal ske i tiden fremover.

Her vil jeg gerne tilføje, at der er jo en række andre ting, der erfaringsmæssigt reguleres på samme måde, og derfor kan jeg oplyse, at overvejelserne herom endnu ikke er afsluttet. Det vil vi vende tilbage til.

På den baggrund og selvfølgelig også på baggrund af, at der var et flertal, der vedtog reguleringen på 2 pct. i 1984, finder jeg ikke, at regeringen kan støtte det foreliggende forslag.

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil – beskedent som sædvanlig – starte med socialdemokratiets forslag. Det er et lille forslag, men vi betragter det som et væsentligt forslag alligevel, i og med at det vil give de dårligst stillede pensionister en mulighed for at få en ældregnet bolig i nybyggeriet, som de vel at mærke kan betale.

Men med de pæne ord, der nu er faldet i forbindelse med behandlingen af lovforslag nr. L 139 og nr. L 140 skulle der jo ikke væ-

re grund til, at jeg bruger særlig mange ord i første omgang på at sige mere om vort forslag. Det burde vel være en given ting, at der var et flertal bag dette forslag.

Lad mig derfor vende mig til regeringens forslag. Det indeholder både skidt og kanel og desværre – må jeg sige – mest skidt.

Det indeholder en ændring af en af de grundlæggende beregningsformer for boligstøtten. Fremtidig ønsker regeringen at gå fra rumantal til arealnormer ved beregningen af boligstøtten. Denne ændring har jo helt klart et besparelsessigte, og det fremgår da også tydeligt af bemærkningerne, at den vil føre til besparelser eller med andre ord til ringere ydelser til fremtidige modtagere. Jeg skal ikke lægge skjul på, at vi er meget betænkelige ved denne ændring. Vi frygter, at den vil resultere i helt urimelige situationer for mange personer, og derfor må vi under udvalgsarbejdet nøje have konsekvenserne belyst. Men når man så samtidig vil overføre arealnormerne til forbedrings- og byfornyelsesboligsikringen, må vi klart sige fra.

Det samme må vi, når man vil fordoble egenbetalingen ved at lade lejen stige 20 pct. om året i en 5-årig periode mod nu 10 pct. om året i en 10-årig periode. Disse forslag kan vi absolut ikke støtte, og vi må se dem som et direkte opgør med de principper, der hidtil har ligget bag byfornyelsen og tilskyndelsen til såkaldt frivillige forbedringer og moderniseringer, nemlig en positiv beboer-deltagelse.

Vi tror, at disse forslag, hvis de gennemføres, simpelt hen vil underminere mange familiers økonomi, så de tvinges til at sige nej tak til ellers meget rimelige og fornuftige arbejder på ejendommene. Resultatet vil være beboerveto på beboerveto og vil føre til forslumning af boligmassen på lidt længere sigt. Vi tror også, at genhusning ikke længere vil fremstå som et tilbud, men nærmere blive en trussel, og fortrinsretten til at flytte tilbage til den byfornyeede ejendom vil ofte blive totalt udhulet. Dertil kommer så, at vi tror, dette rent faktisk på lidt længere sigt vil være et dyrt forslag, som vil sætte forbedringerne i stå. Man kunne måske sige, at dette forslag snarere burde hedde forslag om kondemneringsreform, for resultatet er jo, at det bomber byfornyelsesindsatsen ganske mange år tilbage.